

Publicerad 2007-10-21 13:07 av Kyr

krig

I din egen värld buktar du mot väggarna, skaver i fogarna, filar av tapeten, kliar mot gallret. Du bildar din egen kupa av ensamhet, av det som graveras längs de svettiga kotorna. Himlen är färglös och kall där solen aldrig drar fram. Ditt hem är en kallelse på ett liv som aldrig smakar av underjord, av de rovdjur som härjar över dina vidder. Kastar köttet åt vargarna.

Du är en krigare, ett offer, den som jagas genom mardrömmarna. Du blir ett barn, du drömmer om att du förändras genom sömnen varje gång du vaknar blödande, gråtande, ängslig och förtvivlad. Det bränner inom dig, i medvetandet, i minnet, i ögonen, munnen, alla hål du har att delge.

Deras tungor slickar lakanen längs dina skuldror, river med klorna. Smaken är densamma hos dem alla, strukturen och metoden. De vill alla samma sak, att befläcka, beordra, bestiga. Du som vaknar tusen nätter senare med svält och pest i ditt bröst. Ett tillstånd lika naket som du. Det luktar som av krig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kyr med Poeter.se id #7509 innehar upphovsrätten